

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.212 van 27 januari 2014
in de zaak A. 205.453/IX-7745**

In zake: Jan SNELLINX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Messiaen
kantoor houdend te 9031 Gent
Baarledorpstraat 93
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE MAATSCHAPPIJ VOOR
WATERVOORZIENING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Bart VANVINCKENROYE
woonplaats kiezend te 3570 Alken
Sint-Jorisstraat 82A

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 juli 2012, strekt tot de nietigverklaring van
- “de beslissing van de Raad van Bestuur van VMW *de dato* 27 april 2012, om ‘een andere kandidaat’ [...] aan te stellen in de functie van werkmeester toezichter bij de provinciale directie Limburg met standplaats te Bilzen”;

- “de beslissing van onbekende datum van de Raad van Bestuur van VMW, om de heer Bart Vanvinckenroye aan te stellen in de functie van werkmeester toezichter bij de provinciale directie Limburg met standplaats te Bilzen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Bart Vanvinckenroye heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 16 augustus 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswert heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben elk een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 december 2013.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Van Lancker, die *loco* advocaat Tom Messiaen verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Philippe Dreesen, die *loco* advocaat Wim Mertens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswert heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker en de tussenkomenende partij zijn beiden ambtenaar bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (hierna: de VMW).

3.2. Met een e-mailbericht van 9 december 2011 stelt de directeur Personeel en Organisatie van de VMW de personeelsleden ervan in kennis dat in het kader van de invulling van leidinggevende functies onder meer twee betrekkingen van “werkmeester toezichter” voor de provinciale directie Limburg, standplaats Bilzen, vacant worden verklaard. Voor nadere informatie over deze betrekkingen, waaronder de toepasselijke functiebeschrijving, wordt verwezen naar het intranet.

De functiebeschrijving van werkmeester-toezichter vermeldt als competenties: vaktechnische competenties, kerncompetenties en persoonsgebonden competenties. Als kerncompetenties worden opgesomd:

- resultaatgericht
- klantgericht
- betrouwbaar ‘consequent en correct handelen’
- voortdurend verbeteren

3.3. Op 26 december 2011 stelt verzoeker zich kandidaat voor “de vacature van werkmeester toezichter met als standplaats SDC Bilzen”.

3.4. Op 6 maart 2012 onderzoekt de directieraad van de VMW de vijf ontvangen kandidaturen. Hij houdt daarbij rekening met de kandidaatstelling, het advies van de hiërarchische chef van de kandidaten, een beschrijvend evaluatieverslag en een rapport over een psychotechnisch onderzoek door

hr-dienstverlener Ascento. De tussenkomende partij en E. F. worden “zeer geschikt” bevonden. Verzoeker wordt een “geschikte kandidaat” genoemd. De twee andere kandidaten beantwoorden volgens de directieraad niet voldoende aan de gestelde profielvereisten.

De directieraad rangschikt vervolgens de geschikte kandidaten met het oog op “de invulling van de functie”. De tussenkomende partij wordt als eerste kandidaat gerangschikt, verzoeker als derde kandidaat.

3.5. Met een brief van 9 maart 2012 deelt de directeur Personeel en Organisatie aan verzoeker het advies van de directieraad mee, evenals het advies van zijn hiërarchische chef over zijn kandidatuur en het rapport van Ascento over het door hem ondergane psychotechnische onderzoek.

3.6. Met een e-mailbericht van 23 maart 2012 dient verzoeker bezwaar in tegen de door de directieraad voorgestelde rangschikking. Hij vraagt ook om door de directieraad te worden gehoord. Hij wijst erop dat de tussenkomende partij, die als eerste kandidaat is gerangschikt, een jaar geleden een sanctie heeft opgelopen wegens het zich onrechtmatig toe-eigenen van materialen van de VMW, waardoor zij voorlopig niet in aanmerking zou mogen komen voor de beoogde bevordering.

3.7. Op 29 maart 2012 wordt verzoeker door de directieraad gehoord. Verzoeker stelt dat zijn bezwaar gebaseerd is op het feit dat de tussenkomende partij een jaar geleden werd betrapt op feiten van diefstal binnen de VMW en dat zij nu wordt voorgesteld als geschikte kandidaat voor een bevordering tot werkmeester-toezichter, terwijl zij in zijn functie te maken zal hebben met aannemers die de VMW moet betalen. Volgens verzoeker zou een bevordering van de tussenkomende partij tot werkmeester-toezichter, een half jaar na deze feiten van diefstal, niet mogelijk mogen zijn. Hij verwijst hiervoor naar het integriteitsbeleid van de VMW, alsook naar de lessen die in dat kader worden

gegeven en waarin een voorbeeld met betrekking tot het meenemen van kasseien van de VMW wordt aangehaald.

Een lid van de directieraad deelt aan verzoeker mee dat wanneer iemand voor bepaalde feiten een tuchtstraf krijgt, de zaak daarmee als afgesloten wordt beschouwd.

Op vraag van een lid van de directieraad licht de verslaggeefster van de vergadering toe – “vanuit haar functie als afdelingsadviseur bij de directie Personeel en Organisatie” – dat personeelsleden die een tuchtstraf hebben gekregen waarvoor de termijn voor doorhaling nog niet is verstreken, toch een bevordering kunnen krijgen. Zij verwijst hierbij naar het algemene principe dat iemand niet tweemaal kan worden gestraft voor dezelfde feiten.

3.8. Eveneens op 29 maart 2012 brengt de directieraad een “aanvullend advies” uit. Hij bevestigt zijn advies van 6 maart 2012, zodat de oorspronkelijke rangschikking van de kandidaten behouden blijft.

Op verzoekers argument dat de tussenkomende partij een tuchtstraf heeft opgelopen waardoor zij niet in aanmerking zou mogen komen voor een bevordering tot werkmeester-toezichter, antwoordt de directieraad:

“Overwegende dat artikel VIII 50 van het personeelsstatuut bepaalt dat de bevordering door verhoging in graad binnen alle niveaus wordt verleend aan de voor een bepaalde betrekking meest geschikte kandidaat waarbij deze geschiktheid wordt vastgesteld aan de hand van het profiel van de kandidaat ten aanzien van de profielvereisten en rekening houdend met de functiebeschrijving en waarbij de in aanmerking komende kandidaten onderling worden vergeleken op basis van hun functioneringsevaluatie en kandidaatstelling;

Overwegende dat de Directieraad in toepassing van hoger vermelde bepaling van het personeelsstatuut, bij de beoordeling van de kandidaturen voor een bevorderingsfunctie onderzoekt in welke mate de kandidaten beschikken over de nodige intrinsieke motivatie en over de vereiste vaktechnische en persoonsgebonden competenties voor de beoogde functie;

Overwegende dat de Directieraad bij dit onderzoek rekening houdt met de resultaten van het door het bureau Ascento uitgevoerde geschiktheidsonderzoek enerzijds en met het advies van de hiërarchische chef van de kandidaten

anderzijds, en dat in beide beoordelingen duidelijk wordt aangegeven in welke mate de voor de beoogde functie vereiste motivatie en competenties aanwezig zijn bij de kandidaten;

Overwegende dat de Directieraad op basis van de resultaten van dit onderzoek, de kandidaten die in zeer goede mate beschikken over de nodige motivatie en competenties, d.i. de zeer geschikte kandidaten, onderscheidt van de kandidaten die in goede mate beschikken over de nodige motivatie en competenties, d.i. de geschikte kandidaten, en van de kandidaten die op dat ogenblik niet voldoende beschikken over de nodige motivatie en competenties;

Overwegende dat de Directieraad tijdens dit onderzoek heeft vastgesteld dat de nodige motivatie en de vereiste competenties voor de functie van werkmeester toezichter ruimschoots aanwezig zijn bij de heren Bart Vanvinckenroye en [E. F.] en voldoende aanwezig zijn bij de heer Jan Snellinx;

Overwegende dat de Directieraad bijgevolg in zijn advies van 06/03/2012 het volgende heeft gesteld:

[...]

Overwegende dat de elementen die door de heer Jan Snellinx worden vermeld in zijn bezwaarschrift en die betrokkene ook aanhaalde tijdens het verhoor door de Directieraad, enkel betrekking hebben op de beoordeling van de kandidatuur van de heer Bart Vanvinckenroye en op de rangschikking van betrokkene voor de functie van werkmeester toezichter te Bilzen, meer bepaald op het feit dat hierbij geen rekening werd gehouden met de feiten waarvoor aan de heer Bart Vanvinckenroye ongeveer een jaar geleden een tuchtstraf werd opgelegd;

Overwegende dat de feiten waarvoor de Directieraad aan de heer Bart Vanvinckenroye op 04/01/2011 een tuchtstraf heeft opgelegd, niet ter zake zijn in het kader van de beoordeling van de huidige kandidatuur van betrokkene voor een bevordering in de functie van werkmeester toezichter;

Overwegende dat de beoordeling van de kandidatuur van de heer Bart Vanvinckenroye voor de functie van werkmeester toezichter, moet gebeuren op basis van de voor deze functie opgestelde functiebeschrijving met competentieprofiel en van de bevindingen van Ascento en van de leidinggevende van de heer Bart Vanvinckenroye, die bij de beoordeling van de competenties van betrokkene heeft rekening gehouden met de voor de VMW opgestelde integriteitscode;

Overwegende dat de heer Bart Vanvinckenroye zowel in het rapport opgesteld door Ascento als in het advies opgesteld door zijn hiërarchische chef, een zeer goede beoordeling heeft gekregen op het vlak van alle competenties, inclusief de competentie betrouwbaarheid, die vereist zijn voor de functie van werkmeester toezichter, zodat betrokkene in het advies van de Directieraad van 06/03/2012 als zeer geschikte kandidaat en als eerst gerangschikte kandidaat werd voorgesteld;

Overwegende dat de Directieraad vaststelt dat er in het door de heer Jan Snellinx ingediende bezwaarschrift geen elementen zijn aangebracht die aanleiding kunnen geven tot een wijziging van het advies gegeven op 06/03/2012 inzake de kandidatuur van de heer Jan Snellinx voor de functie van werkmeester toezichter bij het SDC West in de provinciale directie Limburg met standplaats te Bilzen.”

3.9. Op 27 april 2012 beslist de raad van bestuur van de VMW de tussenkomende partij en E. F. te bevorderen tot de graad van “werkmeester U2”, met de functie van werkmeester-toezichter te Bilzen. De raad van bestuur stelt dat hij “de motivering gegeven door de directieraad omtrent de meest geschikte kandidaten volledig bijtreedt en overneemt”.

3.10. Met een brief van 3 mei 2012 deelt de directeur Personeel en Organisatie aan verzoeker mee dat de raad van bestuur in zijn vergadering van 27 april 2012 heeft beslist voor de functie van werkmeester-toezichter te Bilzen “een andere kandidaat aan te stellen”. Als bijlage bij deze brief is het aanvullende advies van de directieraad van 29 maart 2012 gevoegd.

3.11. Met een brief van 13 juni 2012 vraagt verzoeker aan de VMW om op grond van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ een afschrift te verkrijgen van het volledige examendossier van de tussenkomende partij en van hemzelf. Hij vraagt tevens om een afschrift van de beslissing waarmee aan de tussenkomende partij de tuchtstraf ‘inhouding van wedde (20%) gedurende drie maanden’ werd opgelegd.

Met een e-mailbericht van 21 juni 2012 brengt verzoeker zijn brief van 13 juni 2012 in herinnering en vraagt hij of het mogelijk is de functiebeschrijving en het selectiereglement te verkrijgen betreffende de betrekking van werkmeester-toezichter te Bilzen.

Met een e-mailbericht van 25 juni 2012 dringt verzoeker nogmaals aan.

3.12. Met een e-mailbericht van 28 juni 2012 deelt het afdelingshoofd Juridische Zaken van de VMW aan verzoeker mee dat hij reeds een aantal stukken met betrekking tot de bevorderingsprocedure heeft ontvangen en dat de stukken met betrekking tot het tuchtdossier van de tussenkomende partij hem niet kunnen worden bezorgd.

Met een e-mailbericht van 6 juli 2012 deelt het voornoemde afdelingshoofd aan verzoeker een kopie van het examenreglement mee. Wat betreft het examendossier van de tussenkomende partij (het rapport van Ascento en het advies van de hiërarchische chef) wijst het afdelingshoofd erop dat de stukken van dat dossier een beoordeling bevatten over de persoon van de betrokkene en dat de openbaarmaking ervan afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Aangezien luidens artikel 13, 2°, van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ dergelijke stukken slechts openbaar worden gemaakt wanneer de betrokkene daarmee instemt en de tussenkomende partij zich in dit geval uitdrukkelijk daartegen verzet, kunnen die stukken volgens het afdelingshoofd niet aan verzoeker worden bezorgd.

Het afdelingshoofd wijst verzoeker op de beroepsmogelijkheid bij de beroepsinstantie inzake de openbaarheid van bestuur. Uit niets blijkt dat verzoeker van deze beroepsmogelijkheid gebruik heeft gemaakt.

IV. Nadere precisering van het voorwerp van het beroep

4. Luidens zijn verzoekschrift vordert verzoeker de nietigverklaring van twee beslissingen, namelijk “de beslissing van de Raad van Bestuur van VMW *de dato* 27 april 2012, om ‘een andere kandidaat’ [...] aan te stellen in de functie van werkmeester toezichter bij de provinciale directie Limburg met standplaats te Bilzen” én “de beslissing van onbekende datum van de Raad van Bestuur van VMW, om de heer Bart Vanvinckenroye aan te stellen in de functie van werkmeester toezichter bij de provinciale directie Limburg met standplaats te Bilzen”.

5. Op 27 april 2012 besliste de raad van bestuur van de VMW om twee kandidaten te bevorderen tot de graad van “werkmeester U2”, met de functie van werkmeester-toezichter bij de provinciale directie Limburg met standplaats te Bilzen, namelijk de tussenkomende partij en E. F. Hoewel de aanstelling van “een andere kandidaat”, waarvan verzoeker in zijn verzoekschrift bij de omschrijving

van de eerste bestreden beslissing gewag maakt, betrekking zou kunnen hebben op elk van deze bevorderingen, blijkt uit niets dat verzoeker ook de vernietiging beoogt van de bevordering van E. F. tot werkmeester-toezichter, niettegenstaande hij uit de verslagen van de vergadering van de directieraad van 6 en 29 maart 2012 heeft kunnen afleiden dat ook E. F. werd voorgesteld voor een dergelijke bevordering. Verzoeker heeft zich overigens ook tijdens de bevorderingsprocedure nooit gekant tegen de (voorgenomen) bevordering van E. F.

Bijgevolg dient te worden besloten dat de eerste en de tweede bestreden beslissing samenvallen en dat het beroep enkel gericht is tegen de bevordering van de tussenkomende partij tot werkmeester-toezichter (hierna: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van het eerste onderdeel van het enige middel

Standpunt van de partijen

6. Verzoeker voert in zijn enige middel de schending aan van “het beginsel van de deugdelijke materiële motivering”.

In een eerste middelonderdeel betoogt hij dat elke bestuurlijke beslissing moet steunen op motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. Deze motieven moeten kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. De bestreden beslissing is gebaseerd op adviezen van de directieraad, die op hun beurt gebaseerd zijn op een rapport van Ascento en op een potentieelinschatting door de leidinggevende. Het rapport van Ascento en de potentieelinschatting geven de tussenkomende partij respectievelijk de scores ‘vier’ en ‘drie’ voor de waardegebonden competentie ‘betrouwbaarheid’. Nochtans kreeg de tussenkomende partij op 4 januari 2011 de tuchtstraf ‘inhouding van wedde gedurende drie maanden’ opgelegd voor diefstal van VMW-goederen. Die tuchtstraf is nog niet doorgehaald. Verzoeker heeft in zijn bezwaar voor de directieraad aangevoerd dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met deze

tuchtstraf, maar de directieraad heeft daarop geantwoord met een nietszeggende stijlformule door te stellen dat de tuchtfeiten niet ter zake zijn in het kader van de beoordeling van de voorliggende kandidatuur. Ook werd door de directieraad het argument aangehaald dat iemand niet tweemaal kan worden gestraft voor dezelfde feiten. Dat klopt uiteraard niet, zo stelt verzoeker, want het principe *non bis in idem* geldt enkel voor tuchtstraffen en staat er niet aan in de weg dat bij een bevordering rekening wordt gehouden met feiten die reeds tuchtrechtelijk werden bestraft. Bij het nemen van de bestreden beslissing werd op manifest onredelijke wijze geen rekening gehouden met de tuchtfeiten (diefstal) en de tuchtstraf van de tussenkomen partij. Het is volgens verzoeker ondenkbaar dat enig redelijk denkend bestuur een personeelslid voor de competentie ‘betrouwbaarheid’ een score ‘drie’ (voldoende) of ‘vier’ (goed) zou geven, wetende dat dit personeelslid iets meer dan een jaar geleden zijn werkgever heeft bestolen.

7. De verwerende partij wijst in haar memorie van antwoord op artikel VIII 50 van het personeelsstatuut van de VMW, hetwelk bepaalt dat de bevordering door verhoging in graad wordt verleend aan de meest geschikte kandidaat, dat deze geschiktheid wordt vastgesteld aan de hand van het profiel van de kandidaat ten aanzien van de profielvereisten en rekening houdend met de functiebeschrijving en dat de in aanmerking komende kandidaten onderling worden vergeleken onder meer op basis van hun functioneringsevaluatie en kandidaatstelling.

Volgens de verwerende partij blijkt uit de adviezen van de directieraad van 6 en 29 maart 2012 dat rekening werd gehouden met de mate waarin de kandidaten beschikken over alle vereiste persoonsgebonden en vaktechnische competenties. Deze adviezen verwijzen naar de functionerings-evaluaties van de kandidaten en houden ook rekening met de motivatie van de kandidaten voor de functie van werkmeester-toezichter te Bilzen. De directieraad heeft zich hierbij gebaseerd op de rapporten van het externe bureau Ascento en op de adviezen van de leidinggevende van elke kandidaat. Die rapporten en adviezen houden een potentieelinschatting in van de kandidaten met betrekking tot hun

competenties en motivatie. De verwerende partij besluit daaruit dat het advies van de directieraad op rechtmatige wijze en conform de bepalingen van het personeelsstatuut tot stand is gekomen.

De verwerende partij wijst er voorts op dat de directieraad op het bezwaar van verzoeker heeft geantwoord dat de feiten definitief zijn bestraft en niet ter zake zijn in het licht van de functievereisten. Bovendien is in de statuten niet bepaald dat indien men een tuchtstraf heeft gekregen, men niet meer kan worden bevorderd.

Volgens de verwerende partij druist verzoekers standpunt in tegen het principe *non bis in idem*, aangezien de tussenkomende partij al gestraft is.

De verwerende partij beklemtoont ten slotte dat de competentie ‘betrouwbaarheid’ slechts één van de tien persoonsgebonden competenties is uit de functiebeschrijving voor werkmeester-toezichter en dat de tussenkomende partij op dit onderdeel de score ‘voldoende’ behaalde, dat de bestreden beslissing berust op deugdelijke motieven die in staat zijn deze beslissing te verantwoorden, dat het bestuur te dezen over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt en het niet aan de Raad van State toekomt zich in de plaats van het bestuur te stellen en dat zij rekening heeft gehouden met het bestaan van de tuchtprocedure, maar heeft geoordeeld dat die tuchtprocedure niet van aard is om de kwalificatie ‘voldoende’ voor de competentie ‘betrouwbaarheid’ te ontnemen of te herzien.

Volgens de verwerende partij is de kritiek van verzoeker dan ook niet meer dan een opportunistische kritiek.

8. De tussenkomende partij wijst er in haar memorie op dat zij bij de evaluatie over het werkjaar 2011 op alle punten goed scoorde. Dit geeft volgens haar aan dat de opgelegde tuchtsanctie geen invloed heeft gehad op haar functioneren en dat de tuchtfeiten niet van aard waren haar op een welbepaalde

competentie slecht te evalueren. Bijgevolg waren volgens de tussenkomende partij de feiten ook niet van aard een invloed te hebben op een latere bevordering.

9. In zijn memorie van wederantwoord repliceert verzoeker dat betrouwbaarheid als een kerncompetentie is vermeld in de functiebeschrijving van werkmeester-toezichter. Hij zet uiteen dat uit nota's van 14 maart 2008, 18 mei 2009 en 19 april 2010 aan de raad van bestuur van de VMW blijkt dat de verwerende partij een zeer groot belang hecht aan het integriteitsbeleid, de deontologische code en de kerncompetenties of kernwaarden, waaronder in het bijzonder betrouwbaarheid en correct en consequent handelen, die zij weerspiegeld wil zien in haar organisatiecultuur. Het is evident dat de feiten die de tussenkomende partij pleegde – diefstal van goederen ten nadele van haar werkgever – manifest een zware tekortkoming inhouden op het vlak van de basisattitude 'betrouwbaarheid'. Door het opleggen van de tuchtstraf van drie maanden inhouding van wedde erkende de verwerende partij de ernst van deze feiten. De stelling van de directieraad en van de verwerende partij dat de feiten die aanleiding gaven tot deze tuchtstraf niet ter zake zijn, raakt volgens verzoeker bijgevolg kant noch wal en is zeer hypocriet.

Verzoeker argumenteert voorts dat het principe *non bis in idem* niet verhindert dat bij een bevorderingsprocedure rekening wordt gehouden met feiten die tuchtrechtelijk werden bestraft. Ook al is betrouwbaarheid slechts één van de persoonsgebonden competenties, het is wel een kerncompetentie die zwaar moet doorwegen bij de beoordeling van de kandidaten. De directieraad diende niet alleen rekening te houden met de bevindingen van het externe bureau en van de leidinggevende – zo vervolgt verzoeker – hij diende ook rekening te houden met de feiten uit het tuchtdossier. Ook al mag de Raad van State zijn beoordeling niet in de plaats stellen van die van het bestuur, hij mag wel toetsen of de verwerende partij haar beoordelingsbevoegdheid niet kennelijk onredelijk heeft uitgeoefend. In dit geval werden volgens verzoeker de grenzen van de redelijkheid overschreden.

10. In zijn laatste memorie laat verzoeker nog gelden dat men er niet omheen kan dat de niet-doorgehaalde tuchtstraf een negatief element blijft dat tot uiting moest komen bij de beoordeling van de kerncompetentie ‘betrouwbaarheid’. Hij benadrukt dat de materiële motivering van de bestreden beslissing gelegen is in de stelling dat personeelsleden die een tuchtstraf hebben gekregen waarvoor de termijn voor doorhaling nog niet is verstreken, toch een bevordering kunnen krijgen omdat iemand niet tweemaal kan worden gestraft voor dezelfde feiten. Deze motivering is volgens hem evenwel juridisch niet juist en kan in rechte niet als verantwoording in aanmerking worden genomen. De verwerende partij had moeten motiveren waarom de opgelegde tuchtstraf geen impact had.

11. De verwerende partij betoogt in haar laatste memorie dat zowel het externe bureau Ascento als de leidinggevende van de tussenkomen de partij de kerncompetentie ‘betrouwbaarheid’ hebben beoordeeld en aan de tussenkomen de partij daarvoor respectievelijk de beoordeling ‘voldoende’ en ‘goed’ hebben toegekend. Zij stelt dat op haar niet de verplichting rustte om te motiveren waarom de score, ondanks de niet-doorgehaalde tuchtstraf, ‘goed’ kon zijn. Zij diende dan ook niet te motiveren waarom de tuchtstraf in feite en juridisch geen negatieve impact had.

Beoordeling

12. Verzoeker voert in het eerste middelonderdeel in essentie aan dat bij de toekenning van de bevordering tot werkmeester-toezichter aan de tussenkomen de partij ten onrechte geen rekening werd gehouden met de tuchtstraf ‘inhouding van wedde (20%) gedurende drie maanden’ die aan betrokkene is opgelegd wegens “diefstal van VMW-goederen”.

De verwerende partij betwist niet dat zij op 4 januari 2011 de voornoemde tuchtstraf voor de voornoemde feiten aan de tussenkomen de partij heeft opgelegd en dat deze tuchtstraf op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing – één jaar en drie maanden later – nog niet was doorgehaald.

13. Artikel VIII 50, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 december 2000 ‘houdende de organisatie van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en de regeling van de rechtspositie van het personeel’ (hierna: het personeelsstatuut van de VMW), dat betrekking heeft op de bevorderingen door verhoging in graad, luidt als volgt:

“De bevordering door verhoging in graad binnen alle niveaus wordt verleend aan de voor een bepaalde betrekking meest geschikte kandidaat.

Deze geschiktheid wordt vastgesteld aan de hand van het profiel van de kandidaat ten aanzien van de profielvereisten en rekening houdend met de functiebeschrijving.

De in aanmerking komende kandidaten worden onderling vergeleken onder meer op basis van hun functioneringsevaluatie en kandidaatstelling.”

Uit deze bepalingen blijkt dat de toe te kennen bevordering dient te gebeuren na een vergelijking van de geschiktheid van de kandidaten en dat daarbij rekening moet worden gehouden met hun profiel ten aanzien van de profielvereisten en met de functiebeschrijving, alsook met de functioneringsevaluatie en kandidaatstelling.

14. In de functiebeschrijving van werkmeester-toezichter wordt onder meer melding gemaakt van de competenties waarover de kandidaat dient te beschikken. Het gaat om drie reeksen van competenties: zeven vaktechnische competenties, vier kerncompetenties en zes persoonsgebonden competenties.

De kerncompetenties zijn: ‘resultaatgericht’, ‘klantgericht’, ‘betrouwbaar ‘consequent en correct handelen’ en ‘voortdurend verbeteren’.

15. Het personeelsstatuut van de VMW bepaalt niet dat niet-doorgehaalde tuchtstraffen of de feiten die aanleiding hebben gegeven tot die tuchtstraffen, noodzakelijk een beletsel vormen om een bevordering toe te kennen.

Dit neemt evenwel niet weg dat een dergelijke tuchtstraf en dergelijke feiten het profiel van de kandidaat wezenlijk bezwaren en dienvolgens beoordelingselementen vormen waarmee door het bestuur bij het toekennen van

een bevordering terdege rekening dient te worden gehouden en waarvan zorgvuldig dient te worden afgewogen of ze de bevordering niet in de weg staan.

Het beginsel *non bis in idem* verbiedt weliswaar dat eenzelfde feit tweemaal wordt bestraft met sancties van dezelfde aard, maar belet niet dat het bestuur bij het toekennen van een bevordering rekening houdt met de eerder aan een kandidaat opgelegde tuchtstraf.

16. In dit geval heeft de directieraad het gegeven dat aan de tussenkomende partij een tuchtstraf werd opgelegd en de feiten waarvoor dit is gebeurd, onder ogen genomen naar aanleiding van het bezwaarschrift van verzoeker. Hij heeft daarbij evenwel slechts overwogen dat artikel VIII 50 van het personeelsstatuut van de VMW werd toegepast en dat hij, na een onderzoek in het licht van deze bepaling, rekening houdend met het rapport van Ascento en het advies van de hiërarchische meerdere, tot de bevinding is gekomen dat de tussenkomende partij en E. F. meer geschikt zijn dan verzoeker voor het verkrijgen van de bevordering. Vervolgens heeft hij er zich toe beperkt te stellen dat de feiten waarvoor een tuchtstraf werd opgelegd “niet ter zake zijn in het kader van de beoordeling van de huidige kandidatuur”, zonder evenwel te verduidelijken – niettegenstaande dit verre van evident is – waarom de concrete feiten die aan de opgelegde tuchtstraf ten grondslag liggen zonder wezenlijke repercussie zijn op de actuele geschiktheid van de tussenkomende partij voor de functie van werkmeester-toezichter.

De loutere toevoeging, in de bestreden beslissing, dat de beoordeling van de kandidatuur van de tussenkomende partij moet gebeuren op basis van de voor de te begeven functie opgestelde functiebeschrijving met competentieprofiel en van de bevindingen van Ascento en van de leidinggevende die rekening heeft gehouden met de integriteitscode, is daartoe ontoereikend. Uit geen enkel stuk van het neergelegde administratief dossier blijkt immers dat Ascento en de leidinggevende bij de beoordeling van de kandidatuur van de tussenkomende partij effectief rekening zouden hebben gehouden met de

opgelegde tuchtstraf en met de daaraan ten grondslag liggende feiten, laat staan met de integriteitscode.

17. Het middelonderdeel gaat er dan ook terecht van uit dat de verwerende partij, bij het nemen van de bestreden beslissing, aan de aan de tussenkomende partij opgelegde tuchtsanctie en de daaraan ten grondslag liggende feiten niet de aandacht heeft gegeven die ze verdienen.

In zoverre mist de bestreden beslissing een deugdelijke materiële grondslag.

Het eerste middelonderdeel van het enige middel is in zoverre gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de raad van bestuur van de VMW van 27 april 2012 waarbij Bart Vanvinckenroye wordt bevorderd tot werkmeester-toezichter bij de provinciale directie Limburg met standplaats te Bilzen.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 januari 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren